

in hac tñ neqta tota sua viscera serps scu
 tit z iprimēde malicie pestē vomit. g̃ iuidia
 nō ē vitii capitale. ¶ **U**idē q̃ icōueni
 ent ei^o filie assignēt a Gregl. 31° moral. vbi
 dīc q̃ de iuidia orit̃ odii: susurratio: detrac
 tio exultatio i aduers^o primi. z afflictio i p
 speris. exultatio. n. i aduersis primi z afflic
 tio i pspis idē vī eē qd̃ iuidia ut ex pmissis
 ps. g̃ nō ista debēt pōi ut filie iuidie. ¶ **S**z
 ē ancortas gregl. 31° moral. q̃ pōit iuidiā vi
 tiū capitale. z ei p̃dictas filias assignat. ¶ **R**
 dō q̃ sicut accidia ē tristitia de bono spiri
 tuali vino: ita iuidia ē tristitia de bono pxi
 mi. dictū ē at̃ s̃ accidia eē vitii capitale ea
 rōne: q̃a ex accidia hō ipellitur ad aliq̃ faciē
 da uel ut fugiat tristitia. uel ut tristicie satis
 faciat. vñ eadē rōne iuidia pōitur vitii ca
 pitale. ¶ **A**d primū g̃ dō q̃ sicut Greg^o dicit
 in 31° moral. capit. lia vitia tanta sibi cōiun
 ctione cōiunguntur: ut nō nisi vñū de alio
 pferat. p̃ma nāq̃ supbie soboles inanis est
 glia. q̃ dū oppressā mentē corrumpit mor i
 uidiā gignit: q̃ dū vani nois potentiā appe
 tit ne q̃s hāc ali^o adipisci valeat tabescit. n̄
 ē g̃ rōne vitii capitalis q̃ ipsū ex alio oriat̃
 s̃ q̃ n̄ habeat aliquā p̃cipalē rōne. p̃duce
 di ex se multa gnā pctōz. forte tamen ppter
 b̃ q̃ iuidia manifeste ex inani gloria nascit̃
 nō ponit vitii capitale neq̃ ab **I**sidoro i li^o
 de sūmo bono: neq̃ a **C**assiano in li^o de in
 stituti cenobioz. ¶ **A**d scōm dō q̃ ex verb
 illis non habetur q̃ iuidia sit maximū pec
 catōz. s̃ q̃ qñ diabol^o iuidiā suggerit. ad b̃
 hoiez iducē qd̃ ip̃e p̃cipalit̃ i corde by: q̃a sic
 ibi iducitur cōter: iuidia diaboli mors itro
 iuit i orbē terraz. est tamē quedā iuidia q̃
 iter g̃uissīma pctā opurat. s. iuidia fraterne
 gr̃e scōm q̃ aliqs dolet de ip̃o augmēto gr̃e
 dei: nō solū de bono primi. vñ ponit pctm̄
 i spm̄ sc̄m: q̃a p̃ hāc iuidentiā hō qd̃amō iui
 det spm̄ sc̄o q̃ i suis opibus glorificat. ¶ **A**d
 tertiu dō q̃ numerus filiarum iuidie sic pōt
 sumi: q̃a i conatu iuidie ē aliqd̃ tanq̃ prin
 cipiū. z aliqd̃ tanq̃ mediū. z aliqd̃ tanq̃ tmi
 nus. p̃cipiū qd̃ ē ut aliqd̃ diminuat gl̃iaz
 alterius uel i occulto. z sic ē susurratio. uel
 manifeste. z sic ē detractio. mediū aut̃ est q̃
 aliqs itē dēs diminiuē gloriā alteri^o: aut pōt
 z sic ē exultatio in aduersis: aut nō pōt. z sic
 ē afflictio i pspis. t̃min^o aut̃ ē in ip̃so odio.
 q̃a sic bonū delectat z causat amorē. ita tri

sticia causat odiū ut s̃ dictū ē. afflictio aut̃ i
 pspis primi vno modo ē ipsa iuidia iqtuz
 .s. aliqs tristat de pspis alicuius fm̄ q̃ hnt
 gliam quandā. alio vero mō ē filia iuidie s̃z
 q̃ p̃spa primi eueniūt s̃ conatū iuidētis q̃
 nitit̃ ipedire. exultatio at̃ i aduersis nō ē di
 recte idē qd̃ iuidia s̃z ex ea seq̃t. nā ex tristi
 cia de bono primi q̃ ē iuidia. sequit̃ exulta
 tio de malo eiusdē.

Quinde aside
 randū ē de peccatis q̃ oppo
 nuntur paci. Et p̃ d̃ discor
 dia q̃ ē i corde. ¶ **1°** de con
 tentione q̃ ē i ore. ¶ **3°** d̃ his
 que p̃tinēt ad op^o. s. d̃ scismate rixa z bello
 ¶ **C**irca primū q̃rūt duo. p̃ vtz discordia
 sit pctm̄. ¶ **2°** vtz sit filia inanis glorie.

Ad primuz sic proce

dit. ¶ **U**idē q̃ discordia nō sit pctm̄. Discor
 dare. n. ab aliq̃ ē recedere ab alterius volun
 tate. s̃z b̄ nō vī eē pctm̄: q̃a voluntas primi
 nō ē regula voluntatis n̄re. s̃z sola voluntas di
 uina. g̃ discordia nō ē pctm̄. ¶ **P**. Quicūq̃
 iducit aliquē ad peccādū z ipse peccat. sed i
 ducere int̃ aliqs discordiā nō vī eē pctm̄ d̄
 .n. Act. 23°. q̃ sciens Paulus q̃a vna ps eēt
 saduceoz z altera phariseozū exclamauit in
 ocilio. Viri fratres ego phariseus sū fili^o pha
 riseoz. de spe z de resurrectione mortuozū
 ego iudicoz. z cū b̄ dixisset: facta ē dissētio i
 ter phariseos z saduceos. g̃ discordia n̄ est
 pctm̄. ¶ **P**. pctm̄ p̃cipue mortale i scis viris
 nō iuenit̃. s̃z i scis viris iuenit̃ discordia: d̄
 .n. Act. 15°. Facta ē dissētio inter Paulum z
 Bernabā ita ut discederēt ab iuicem. g̃ dis
 cordia n̄ ē pctm̄ z maxie mortale. ¶ **S**z est
 q̃ ad Gal. 5°. dissētionē. i. discordie ponit̃
 iter opa carnis d̄ qb^o subdit̃: q̃ talia agūt re
 gnū dei n̄ cōsequēt̃. nihil at̃ excludit a regno
 dei: nisi pctm̄ mortale. ergo discordia ē pctm̄
 mortale. ¶ **R**^o dō q̃ discordia cordie oppo
 nit̃. discordia at̃ ut s̃ dictum ē ex caritate cau
 satur iqtuz. s. caritas multozū corda cōiūgit
 i aliqd̃ vñū qd̃ ē p̃cipalit̃ quidē bonuz di
 uinū. secundario at̃ bonū proximi. discordia
 igit̃ eade rōne ē pctm̄ iqtuz huiusmodi con
 cordie triat̃. ¶ **S**z sciēdū q̃ b̄ cōcordia p̃ dis
 cordiā tollit̃ dupliciē. vno qd̃ mō p̃ se. alio
 vno mō p̃ accidēt̃. p̃ se qd̃ i hūanis actibus z

motibus dī eē id qd ē fm itentionē. vñ p se
discordat aliqs a pxio qñ scient z ex intēti-
one dissentit a bono dno z a pximi bono i
q̄ debet sentire. z h̄ ē pctm̄ mortale ex suo
genere pp̄ tritatē ad caritatē: licet pximi
mot⁹ hui⁹ discordie pp̄ ip̄fectioez act⁹ sint
pctā venialia. p accidēs aut̄ in hūnāis acti-
bus cōsiderat ex h̄ q̄ aliqd ē p̄ter itentionez.
vñ cū itētio aliq̄ sit ad aliqd bonū qd p̄riet
ad honozē dei uel vtilitatē pximi. s̄ vnus
estimat h̄ eē bonū: ali⁹ at̄ h̄ trīa op̄inioez:
discordia tūc ē p accidēs d̄ bonū d̄inum ul
pximi: z talis discordia nō ē pctm̄. nec re-
pugat cāritati: nisi huiusmōi discordia sit ul
cū errore circa ea q̄ sūt de necessitate salutis
ul p̄tinacia indebite adhibeat. cū etiā s̄ dic-
tū ē q̄ concordia q̄ ē caritatē effect⁹. ē vnio vo-
luntatū non vnio op̄inonū. ex q̄ pz q̄ discor-
dia qñq̄ ē ex pctō vni⁹ tm̄: puta cū vn⁹ vult
bonū cui ali⁹ sciēter resistit qñq̄ at̄ ē cū pec-
cato vtriusq̄: puta cuz vterq̄ dissentit a bo-
no alterius z vterq̄ diligit bonū proprium.
Ad primū q̄ dicendū q̄ volūtas vni⁹ ho-
minis fm se cōsiderata n̄ ē regla volūtatē al-
teri⁹. s̄ i q̄ntū volūtas pximi iheret volūta-
ti dei q̄ sit p̄ d̄nis reglata s̄ p̄mā regulā. z iō
discordare a tali volūtatē ē pctm̄: qz p̄ h̄ dis-
cordat a regula d̄ina. **A**d sc̄dm̄ dō q̄ sic
voluntas hoīs adherēs deo est quedā regu-
la recta a q̄ pctm̄ ē discordare. ita etiā volū-
tas hoīs deo trīa ē q̄dā p̄uersa regula a qua
bonū ē discordare. facere q̄ discordiā p̄ quā
tollitur bona concordia quā caritas facit est q̄
ue pctm̄. vñ dī p̄. 6. **S**ex sūt q̄ odit d̄nis z
septimū d̄testat̄ aīa ei⁹. z h̄ septimū pōit eū
q̄ seminat iter fratres discordias. s̄ causat̄
discordiā p̄ quā tollitur mala concordia. s. in
mala volūtatē ē laudabile. z h̄ mō laudabi-
le fuit q̄ Paulus posuit dissensionē iter eos
q̄ erāt concordēs i malo. nā z d̄nis d̄ se dic̄ **Ma-
th. 18.** Nō veni pacē mittē s̄ gladiū. **A**d it̄i-
uz dō q̄ discordia q̄ fuit iter Paulū z Bar-
nabā fuit p̄ accidēs z n̄ p se. vterq̄. n. itēde-
bat bonū. s̄ vni videbat h̄ eē bonū alij aliō.
qd̄ ad defectū hūanū ptinebat. nō. n. erat ta-
lis cōtrouersia i his q̄ sūt de necessitate salutis
q̄nis h̄ ipsū fuerit ex d̄ina puidētia ordina-
tū p̄pter vtilitatē inde cōsequētem.

Ad secundum sic pro-
cedit. **V**idel q̄ discordia non sit filia ianis

glorie. **I**ra. n. ē aliud vitii ab iani gloria. sed
discordia v̄ eē filia ire: fm̄ illud p̄. 15. **V**ir
iracundus pronocat rixas. q̄ nō ē filia ianis
glorie. **A**ug⁹ dīc̄ sup̄ Job. exponēs illud
qd̄ habet̄ **Job. 7.** nōdū erat spūs dat⁹. Li-
uoz sepat: caritas itungit. s̄ discordia nihil ē
aliud quā quedā sepatio volūtatū. q̄ discor-
dia p̄cedit ex liuore. i. inuidia magis q̄ ex i-
ani gloria. **A**ug⁹. Illud ex q̄ multa mala oriū-
tur. v̄ eē vitii capitale. s̄ discordia ē h̄ mōi-
ga sup̄ illud **Matth. 12.** Dē regnū d̄e diui-
sum desolabit̄. **V**id̄ **Jerō.** Quō concordia par-
ue res crescūt. sic discordia marie dilabit̄.
q̄ ipsa discordia d̄z poni vitii capitale magi-
q̄ filia ianis glorie. **S**z̄ ē auctoritas **Bre-
gl. 31.** moral. **A**ug⁹ dō q̄ discordia ip̄ortat
quādā disgregationē volūtatū in q̄ntū. s.
voluntas vnus stat in vno. z volūtas alicui⁹
alteri⁹ stat i altero. q̄ at̄ voluntas alicuius i
proprio iustat. puenit ex h̄ q̄ aliqs ea q̄ sunt
sua p̄fert his q̄ sunt alioz. qd̄ cū iordinate sit
pertinet ad sup̄bia z inanē gloriā. z ideo dis-
cordia p̄ quā vnusq̄sq̄ legit qd̄ suū ē z rece-
dit ab eo qd̄ ē alteri⁹ ponit filia ianis glorie
Ad primū q̄ dō q̄ rixa nō ē idē qd̄ discor-
dia. nā rixa cōsistit i exteriori ope. vnde cōue-
nienter causat̄ ab ira q̄ mouet aīuz ad nocē-
dū proxio. s̄ discordia cōsistit i dysfunctione
motū voluntatis quā facit sup̄bia ul ianis
gloria rōne iaz dicta. **A**d sc̄dm̄ dō q̄ i dis-
cordia cōsiderat̄ qd̄ ut̄ t̄minus a q̄. h̄ est recep-
sus a volūtatē alteri⁹. z q̄ntū ad h̄ causat̄ ex
inuidia. cōsiderat̄ etiā qd̄ ut̄ termin⁹ ad quē:
h̄ ē accessus ad id qd̄ ē sibi p̄p̄riuz. z q̄ntū
ad hoc causat̄ ex iani gloria. z qa i q̄libz mo-
tu t̄min⁹ ad quē ē potior t̄mino a quo: finis
.n. ē potior principio. poti⁹ ponit discordia
filia ianis glie q̄ inuidie: licet ex vtraz oriū-
possit s̄z diuerfas rōnes ut̄ dictū ē. **A**d ter-
tiū dō q̄ iō concordia magne res crescunt z p̄
discordiā dilabit̄: qa v̄tus q̄nto ē magis vni-
ta tāto ē fortior. z p̄ sepatiōnē diminuit̄ ut̄
dī i li⁹ de causis. vñ pz q̄ p̄ hoc p̄tinet ad p̄-
p̄riū effectū discordie q̄ ē diuisio volūtatū
nō at̄ p̄tinet ad ordinē diuersoz vitioz a dis-
cordia p̄ qd̄ habeat rōnē vity capitalis.

Quoniam sic pro-
cedit. **V**idel q̄ discordia non sit filia ianis
glorie. **I**ra. n. ē aliud vitii ab iani gloria. sed
discordia v̄ eē filia ire: fm̄ illud p̄. 15. **V**ir
iracundus pronocat rixas. q̄ nō ē filia ianis
glorie. **A**ug⁹ dīc̄ sup̄ Job. exponēs illud
qd̄ habet̄ **Job. 7.** nōdū erat spūs dat⁹. Li-
uoz sepat: caritas itungit. s̄ discordia nihil ē
aliud quā quedā sepatio volūtatū. q̄ discor-
dia p̄cedit ex liuore. i. inuidia magis q̄ ex i-
ani gloria. **A**ug⁹. Illud ex q̄ multa mala oriū-
tur. v̄ eē vitii capitale. s̄ discordia ē h̄ mōi-
ga sup̄ illud **Matth. 12.** Dē regnū d̄e diui-
sum desolabit̄. **V**id̄ **Jerō.** Quō concordia par-
ue res crescūt. sic discordia marie dilabit̄.
q̄ ipsa discordia d̄z poni vitii capitale magi-
q̄ filia ianis glorie. **S**z̄ ē auctoritas **Bre-
gl. 31.** moral. **A**ug⁹ dō q̄ discordia ip̄ortat
quādā disgregationē volūtatū in q̄ntū. s.
voluntas vnus stat in vno. z volūtas alicui⁹
alteri⁹ stat i altero. q̄ at̄ voluntas alicuius i
proprio iustat. puenit ex h̄ q̄ aliqs ea q̄ sunt
sua p̄fert his q̄ sunt alioz. qd̄ cū iordinate sit
pertinet ad sup̄bia z inanē gloriā. z ideo dis-
cordia p̄ quā vnusq̄sq̄ legit qd̄ suū ē z rece-
dit ab eo qd̄ ē alteri⁹ ponit filia ianis glorie
Ad primū q̄ dō q̄ rixa nō ē idē qd̄ discor-
dia. nā rixa cōsistit i exteriori ope. vnde cōue-
nienter causat̄ ab ira q̄ mouet aīuz ad nocē-
dū proxio. s̄ discordia cōsistit i dysfunctione
motū voluntatis quā facit sup̄bia ul ianis
gloria rōne iaz dicta. **A**d sc̄dm̄ dō q̄ i dis-
cordia cōsiderat̄ qd̄ ut̄ t̄minus a q̄. h̄ est recep-
sus a volūtatē alteri⁹. z q̄ntū ad h̄ causat̄ ex
inuidia. cōsiderat̄ etiā qd̄ ut̄ termin⁹ ad quē:
h̄ ē accessus ad id qd̄ ē sibi p̄p̄riuz. z q̄ntū
ad hoc causat̄ ex iani gloria. z qa i q̄libz mo-
tu t̄min⁹ ad quē ē potior t̄mino a quo: finis
.n. ē potior principio. poti⁹ ponit discordia
filia ianis glie q̄ inuidie: licet ex vtraz oriū-
possit s̄z diuerfas rōnes ut̄ dictū ē. **A**d ter-
tiū dō q̄ iō concordia magne res crescunt z p̄
discordiā dilabit̄: qa v̄tus q̄nto ē magis vni-
ta tāto ē fortior. z p̄ sepatiōnē diminuit̄ ut̄
dī i li⁹ de causis. vñ pz q̄ p̄ hoc p̄tinet ad p̄-
p̄riū effectū discordie q̄ ē diuisio volūtatū
nō at̄ p̄tinet ad ordinē diuersoz vitioz a dis-
cordia p̄ qd̄ habeat rōnē vity capitalis.

Quoniam sic pro-
cedit. **V**idel q̄ discordia non sit filia ianis
glorie. **I**ra. n. ē aliud vitii ab iani gloria. sed
discordia v̄ eē filia ire: fm̄ illud p̄. 15. **V**ir
iracundus pronocat rixas. q̄ nō ē filia ianis
glorie. **A**ug⁹ dīc̄ sup̄ Job. exponēs illud
qd̄ habet̄ **Job. 7.** nōdū erat spūs dat⁹. Li-
uoz sepat: caritas itungit. s̄ discordia nihil ē
aliud quā quedā sepatio volūtatū. q̄ discor-
dia p̄cedit ex liuore. i. inuidia magis q̄ ex i-
ani gloria. **A**ug⁹. Illud ex q̄ multa mala oriū-
tur. v̄ eē vitii capitale. s̄ discordia ē h̄ mōi-
ga sup̄ illud **Matth. 12.** Dē regnū d̄e diui-
sum desolabit̄. **V**id̄ **Jerō.** Quō concordia par-
ue res crescūt. sic discordia marie dilabit̄.
q̄ ipsa discordia d̄z poni vitii capitale magi-
q̄ filia ianis glorie. **S**z̄ ē auctoritas **Bre-
gl. 31.** moral. **A**ug⁹ dō q̄ discordia ip̄ortat
quādā disgregationē volūtatū in q̄ntū. s.
voluntas vnus stat in vno. z volūtas alicui⁹
alteri⁹ stat i altero. q̄ at̄ voluntas alicuius i
proprio iustat. puenit ex h̄ q̄ aliqs ea q̄ sunt
sua p̄fert his q̄ sunt alioz. qd̄ cū iordinate sit
pertinet ad sup̄bia z inanē gloriā. z ideo dis-
cordia p̄ quā vnusq̄sq̄ legit qd̄ suū ē z rece-
dit ab eo qd̄ ē alteri⁹ ponit filia ianis glorie
Ad primū q̄ dō q̄ rixa nō ē idē qd̄ discor-
dia. nā rixa cōsistit i exteriori ope. vnde cōue-
nienter causat̄ ab ira q̄ mouet aīuz ad nocē-
dū proxio. s̄ discordia cōsistit i dysfunctione
motū voluntatis quā facit sup̄bia ul ianis
gloria rōne iaz dicta. **A**d sc̄dm̄ dō q̄ i dis-
cordia cōsiderat̄ qd̄ ut̄ t̄minus a q̄. h̄ est recep-
sus a volūtatē alteri⁹. z q̄ntū ad h̄ causat̄ ex
inuidia. cōsiderat̄ etiā qd̄ ut̄ termin⁹ ad quē:
h̄ ē accessus ad id qd̄ ē sibi p̄p̄riuz. z q̄ntū
ad hoc causat̄ ex iani gloria. z qa i q̄libz mo-
tu t̄min⁹ ad quē ē potior t̄mino a quo: finis
.n. ē potior principio. poti⁹ ponit discordia
filia ianis glie q̄ inuidie: licet ex vtraz oriū-
possit s̄z diuerfas rōnes ut̄ dictū ē. **A**d ter-
tiū dō q̄ iō concordia magne res crescunt z p̄
discordiā dilabit̄: qa v̄tus q̄nto ē magis vni-
ta tāto ē fortior. z p̄ sepatiōnē diminuit̄ ut̄
dī i li⁹ de causis. vñ pz q̄ p̄ hoc p̄tinet ad p̄-
p̄riū effectū discordie q̄ ē diuisio volūtatū
nō at̄ p̄tinet ad ordinē diuersoz vitioz a dis-
cordia p̄ qd̄ habeat rōnē vity capitalis.